

OLERTI

DABID, EN I'go Eresia

1. Zoriontsua benetas
guztuen asmoa ez dabilen gizona,
ez pekatarien bidean sartu,
ez bihurtzen batzarrean jesarri.
2. Oñakoa edo dau Jaunaren agindua,
aunar darabil guo, I'egua Aren legea.
3. Ur bizen ondoan sartutako
ingatuaren antzeko dogu:
bere gacian dakar igalia,
ez yako orririk igartzen,
esku arteko dana ondo yako.
4. Ez orrela gaitzak, ez orrela:
baita bai aizeak dazoen apotza lea.
5. Aniztasun eain dugolea okerrak mitik,
eata ebendariak zintzoen batzarretan.
6. Zintzoen bidea Jaunak bai dau zintzoen:
galduko da, barris, danguen zadorra.

SAGARRA

Ederra zuea, Jaunak bidiko bazituan
Larra txeratsa emoderazio nuzia,
Ta leun zai euzatik bere ta argia eskertin,
Zorpen-zita danoan oozan guria.

Zue margo leun, itxura bizi ta usainak
Mukerrera be garaitzen dabe okerrera...
Baita nigandik «erata» dantzan oazuki,
litoa ez uosu zuk garaituko miltzarrea.

Margo diad itxus gordin dozun soin-azar
Bikote baten indar-kemena eskatik
Lurten zidun makets ilkor ta dabilen
Agiri doan ozandik bere gaitzak.

Zen zaitza, gaitzin, leu-guztuen eskite,
Bai ta, ezin-ahie, Aitaren Semea
Gizon-erata zehduz igali galkorra:
T'ozain uai dozu ai atzetan, dangea.

Zare liltzua, itxura berdina ta usain
Zorakoetarik ibilli arren bidia,
Nagil orretan ai be ba'ndabil asturik,
Bardina zintzake benetas uosu andia.
DRUNOIO

NAGUSIAK... nai duna

Gonin bai omen zai
txindin eskita,
egualpe gusetan
benetas aldun.
Uterro ilmen zintu
urle bi sendiak,
jairo sartzen zai
zituzen silua.
Bain ala jarririk
buruan ageta,
ta zure abentako
dear zai areta,
zintu bai baska zai zai
amle muturzetan.
Oria utsegin zai
zeregin orretan,
erri ta lepoa
zai ere bertan.
Ora itxirik
ure leri artan,
marrui batak bestan
diotsa, dituta:
«Gure zintu lepoa
erri zai ez dik ba'»
Ta bestak erri
zintu erri:
«Nagusiak... nai duna,
...nagusik dek zai»

OKI

ARTZAINDAR

Ora edertzen zai
artain gajo batak,
maite zai mutur,
zerturaino zai maite:
«Begara, udaberrian
berez zai upar!»
Bada eskuz gajo,
maite, nai ditut ai.
Ora, udarak zai
beire erliga bere...
Ozandikun arego,
zera, zintu maite.
Ikus, udakun gizon
zintu sager zintuik...

DABID'EN II ERESIA

1. Zertan dabiltz zalapartaka arrotzak,
Eta ertziak ames alperretan?
2. Lurreko agintariak jagi dira
Eta nagusiak batean alkartu,
Jaunaren eta Aren Igurtziaren aurka.
3. «Ansi daiguzan —diñoe— arein kateiak,
Astindu daiguzan arein estuntzak!»
4. Goieta bizi danak, ostera, barre dagi,
Jaun Goikoak purrust dagioe.
5. Noizbait asarrekor mintzatzen yake,
Ta here sumiñez izu-ikaratzen ditu:
6. «Nik, barriz, ene Errege Sion'en,
Neure mendi gurenean jarri dot!»
7. Jaunak eragabia iragarten dot:
Jaunak au esan daust: «Zu nire Seme;
Neuk sortu zaitut gaur, berton.
8. Eskatu, ta atzerriak damoketzudaz on-
[dore,

Ta lur-mugarainokoa zure ondasun.

9. Burdin-zigorrez zuzenduko dituzu eurak,
Lapikogiñaren ontzia lez apurtu.
10. Onezkero, ba, adi zagoze, nagusiok:
Lurra jaurtzen dozuenok, senera zaitze.
11. Otseindu Jauna begirunez eta goretsi:
Bildur-ikaraz Ari morroi zakioez.
12. Asarratu ez dakizuen eta bidea galdu,
Aren asarrea arin baita goritzen,
Zoriontsu, Aren babesera doazanak!

O.

EGOKI DA

Mendi aunditasuna,
zelai lora,
itxaso luze zabal,
eguzkia,
uzar dizdikariak,
ur-sorgua,
nok sor ete situan
nago itaunka.
Oro aundi ta eder
maitasunez,
gizonarentzat dana
zorionez.
Acimen ta biotza

esker miñen,
Jaungoiko indar ori
gurtu naiez.

Arrigarría zara,
Alguntidun,
Egille indartsua;
zoriondun
ainguruak zerruan
ikaradun,
itzal ixanen zure
aunditasun.

Ainguruak goraka
dozuz goian;
Almendunak dardaran
inguruan...
Gizonak goratu nai
zaitu bean,
egoki dan lez gora
au danean.

Egiadur

ARRATS - BERA

Arrats-bera...
ozkirei gorputzean:
oro ixilla
mendi, zelai aldean,
Zugatz goian
txoriak jarduncan,
maite miñen
eresi samurrean.

Zeru goian
printziak bago eguzki,
odol tanto,
suzko labea iduri,
Eder miñen,
biotza zoldu niri,
ete ametsez
oleemena erruki.

Odoletan
iges doa eurkin...
mendia gar
alkar muin jara
Serkalidotik
xidareta ilargia...
berak oi lra,
biatzen dan argia

Egiadur

OLERTI

DABID⁴EN III ERESIA

1. Dabid⁴ek bere seme Abesolan⁴gandik
izea abillate egindako eresia.
2. Jentzi! zabalduzu atzetik bai ageri!
Amelka jagi dira nire atzetik!
3. Abesolan⁴ dira nirez abillatek:
Abesolan⁴ ez du jentziagana jentziatze.
[186.]
4. Zu, jentzi, Jentzi orri, abillatek nirez,
Nire atzetik, buru jentziaren abillatek.
5. Oria, Jentzi orri, abillatek nirez,
Ta bere atzetik abillatek abillatek nirez.
6. Lotere nirez eta loti nirez,
Bai ta jagi be, Jentzi bai ta jagi be.

7. Ta nire atzetik abillatek, abillatek nirez,
Nire atzetik abillatek nirez.
8. Jagi nire, Jentzi!
Bajira nire, nire jentzi!
Nire atzetik abillatek, bai ta jentziaren nire
Jentziaren.
9. Jentziaren abillatek, bai ta jentziaren.
9. Jentziaren abillatek nirez:
9. Jentziaren abillatek nirez eta jentziaren!

Dabid' en IV' garren Eresia

Nik deitzean, entzun nagizu, Jainko zuzen,
Larri aldian poztu bai ninduzun;
Erruki zakidaz, eta entzun nire otoitza.

Gizasemeaok: noizarte zarie biotz-astun?
Zergaitik maite uskeria, ta zergaitik guzur-billa?
Jakizue: arrigarri dagi Jaunak bere zintzoa;
Jaunak entzungo nau, deiez nagokionean.

Ikara zaiteze, ta ez egin obenik;
Gogoz ausnartu zeuen biotzetan,
Orobat zeuen lotegietan, ta zagoze ixillik.

Eskiñi egizuez legezko opariak,
Eta Jaunagan itxarontsu zaiteze.
Askok diñoe: «Nok erakutsiko dausku ona?»

Jaso, Jauna, gure gain zure arpegi-argia!
Poza emon daustazu biotzean,
Gari-ardoak ugari diranean baiño aundiagoa.

Oera nazaneko, loak artzen nau, nasai-nasai;
Zuk bakar-bakarrik, Jaun orrek,
Bizi-erazten bai nozu bildur bage.

DABID' en 109' garren Eresia

1. Jaunak ene Jaunari esan eutsion: «Jarri zakidaz eskumaldean, zure arerioak oin-aulkitzat jarten dautzudazan artean.
2. Zure indar-zigorra Sion'dik zabalduko dau Jaunak: «Nagusi ta buru izan zaite zure arerioen erdian!
3. Zure jaiotz-egunean guren jaio ziñan, nagusi ta dirdaitsu: artizarra baiño len, intza lez, sortu zindudazan.»
4. Zin egin dau Jaunak eta ez jako damutuko: «Zu zara bein betiko apaiz Melkisedek'en saillean.»
5. Jauna dozu eskumaldean: sumin-egunean erregeak eratzi-ko.
6. Erriak epaituko ditu, lurra illotzez bete: Lurbira zear buruak, oro zabal zeatuko ditu.
7. Bideko errekan edango dau: orregaitik jasoko dau burua.

Gaia.—Eresi onek, argi be argi, adi-erazten dauku Kristo'ren erregetza; bai ta bere apaiz erreinua be. Aitaren eskumaldean jezarrita dagoala, zabalduaz doia lurrean aren eskumena. Azkenez be, giza-seme guztiak auzitara deitu ta etsai jakozanak azpiraturik, garaipen osoa lortuko dau.

Azalpena.—1) *Ene Jaunari.* Dabid'ek itz dagi ta Mesias'i ene Jauna deritxa: Dabid'en odolekoa baita, ta batera bere Jauna.

2) *Zure indar-zigorra.* Geitua doia bai Kristo'ren agint-erria; bai ditu zoitor eta eragozpenak, bai inpernuko arerioak ez dira gara aterako.

3) *Guren jaio ziñan.* Errege ta nagusi zara beti-danik, izar, abere errekak baiño len.

4) *Zu zara bein betiko apaiz.* Kristo'k, gurutzean illik, esker de netzaillea merezi izan euskun: arken aparian, barriz, ogia ta arda bere Gorputz eta Odol biurtu. Melkisedek'ek beinola onen antzera zet bait egin eban.

5) *Eskumaldean.* Eskuman ezarri ta guri neketan lagundu, bardi dira.

6) *Erriak epaitu.* Azken-egunean epaikari dogu, onai saria ta gaiztoa merezi zigorra emonik.

7) *Errekan edan.* Nekezko ura edango dau, gurutze gainean baten be; baiña gurutzez azpiratuko ditu etsai guztiak, eta gu zeruko egin.

OLERTI

Dabid'en VI eresia

1. *Ereslari nagusiari. Ots-ariz joteko.*
2. Jauna, ez ni zentzatu asarrez,
ez eta zigorkatu sumiñez.
3. Erruki zakidaz, Jauna, makala naz-ta
osatu nagizu, Jauna, azur-ikaraz bai na
[go
4. Eta sarrakioak artu nau oso-osoan;
Zu, barriz, Jauna, noiz arte olan...?
5. Biur zakidaz, Jauna, jarein nire gogoa
Errukior zara-ta, onez atara nagizu.
6. Il ezkerø, ez da iñor Zutaz gogoratzen
lurpean nok zaitu goratuko?
7. Intziriz nekatuta naukazu,
gauero negarrez busti daroat oia,
neure malkoz ezkotzen dot etzalekua.
8. Naigabez lausotnak ditut begiak,
ainbat etsaien artean zaartu egin yataz
9. Zoaze nigandik gaizkille guztiok,
nire negar-otsa Jaunak entzun dau-ta;
10. Jaunak entzun dau nire eskaria,
ondo artu dau Jaunak nire otoitza.
11. Arerio yatazan guztiak lotsaz
ta sarrakioz ase beitez osoro;
bioaz laster nigandik, lotsa gorrian.

DABID'en VIII erezia

1. *Ardozintzokoa. Aheburuari.*
2. *Jana, gure Janua! Zure izena
hai arrigarri lurhira osan!*
Zure munditasuna zera-gain jarri donu.
3. *Etsaien zurka, une ta hularrekora*
[aotik
zere gorapena gertatu oi donu,
aperio ta iraintzaillea galzateko.
4. *Zeru orreik, Zetik beatez egunak ilku*
[eiz,
illargi ta irar Zetik eratuak, dihot:
5. *Zer da gizona, Zu bezaz gogoratuko?*
edo gizasemea, areu ardura Zetik ira
[teko?
6. *Aingernak haño zerhait trikiago,*
aintza ta defuz koratu senduan;
7. *Zure ekuz egindakoa gain jarri zen*
[dun,
gurtia areu oia arpoan iputirik;
8. *Ardi ta idi, airan gurtiak,*
hai ta hasetako pirtiak be;
9. *Aireko txori ta itrasiko arrain:*
itras-zeaz dabillera gurti-gurtia.
10. *Jana, gure Janua! Zure izena
hai arrigarri lurhira osan!*

O.

Oroigai aztu-eziña

Antaiko errintzen,
ala ta tande unioan,
Ateaga hasetza,
ovogai sarrez beza.

Eta jonegi, gurtia,
ala aberate hiritia,
hai kristu-etae laquille,
ate-rabal maiztalle.

Urteak etorri ta jaun,
beririk demikat burman,
ovogai aztu-eziña,
maite-irudi ategia.

Jana onak zere bidan
—birintza-gau ilunera—
gurti zuz izaz argia,
Ateaga hasetza.

Izenditua, eta herri,
atzepe luten egarri,
itxaropenaz beza,
jo zuz beza stea.

Ezate jana eta andreak,
—maitez, errukia beza—
semetza luten antena
zuz aintza etean.

Ateaga, rabal, maite,
noluz aztu zik ilarte...?
Ua itxerik, luten ziki,
itxal gura, maite-kali...!

Abeak egun, egun mundu,
zortzi egun maizgarri
zuz maitez iputirik,
haña, hirituzer jorak!

Urtil, zuz ta ekintza,
—antre-gurtia gurtia—
zere kria ta atepa,
Ateaga hasetza.

Nere ovogai kintza,
zuz erin dan laguna...!
Berituz jurtia pabent,
hiti aiti milla atean,
endera hiti atean...

Janturial

"AITARIK GABE NEGARREZ"

Familia beza,
sinentia sendua,
zuz bezi itan da
Janturik antena.

Erantzen lege bidan
zere alabak zuz.

DABID'EN IX ERESIA

1. Zergaitik, Bauna, urrin gortzen zara?
Zergaitik Zu gorde harriz-aldietan?
2. Ba gaitzen puztu ta txirra ezetsin,
arek asmatzen dautsozan gozurrez be-
[tua?]
3. Dingen, ha, bere nati okerrez arrotzen
[du,
ta lapurtak birakia Bauna nardatu.
4. Gaitzak arren diñoc: «Ez da A kontu-
[ratzen,
ba ete da gero Jainkoak?» Or arren
[asnoa.
5. On-jirik dira arren huleak aliforo;
urritin zure asnoak arren gogotik;
aurrez-aurre dautan oro ezesten dau.
Biotz-harruan diñoc: «Koloka ezina ni;
gizallean gizallean ez nan gaitzak jolico.
6. Birac, guzur ta martzu heterik dautko
[agoa;
min-azpia, barria, neke ta iska-ziriz.
7. Zelataka jarriz oi da auzune andoetan,
ixil-gordean il oi dau erri halioa;
arren begiak gaitoren haten begira.
8. Uzalgaizka dago, leoia zuloan lez,
gorfeta dago landerra orantzesic;
bere sarera elarriz, gaitoa orantzen.
9. Makartzen da, lurtean etzanik,
ete arren alifarrera gaitoak jantzen.
10. Bere kantun au diñoc: «Aitu da Jain-
[koa,
arpegia okertzen, ez dau inoiz ikas-
[tzen.
11. Ingi, Jainko Bauna; jaso zure eskua!
Ez aitu ta luga, arren, gaitoak!
12. Zergaitik okerrak Jainkoa nardatu,
bere harruan esunik: «Ez da aspertu-
[ko?»
13. Zuk, ostrea, ba-dikusu; neke-lurtean
omak zure eskapean jarteko; [adi,
gaitoak Zugar itzi dau bere ardura,
Zu zure amezurazaren laganizaila.
14. Ansi egizu obandi ta gaitkifarnu be-
[soa;
Zuk aspertuko arren gaitkifarnu ta
[kin.

15. Bauna da Eirena osain eta besta,
atzeriak arren harrizak okertuko; [du,
16. Ayaleen eskakizuna entzunioan, [du,
arren harrizak errotan daga; [du,
17. Umezurtz ta zapalaren eskua [du,
ete gizon lurkoak [du,
[du]

KARMEL'GO AWARR

(Nai: Galizi, Galizi, Obopien: Nai: [du,
Nai: abesteko).

Karmel'go Anna,
maite gozoa,
Zugar dautak nik,
uste osoa,
Dagu bekit
zure besoa;
ar nazazu,
Anna goitosa!
Erbeste auzan
neger malloata,
Zuri deieka
nago sarritan,
Ta amek daut
naukarrik magalata,
atsegin gozo arren,
zorikoa bete-beterik.
Ta es dait
nola Zuri osan
naito eskerrik.
AMAI!
maite zaitut nik. ITURBIA

Jesus'ekin izketan

Zitue, Jesus oia, non biotzen,
Ute niri antren
Maite-maitatzen;

Dabid'en

Eresiak

X' garrena

1. *Ereslarien nagusiari, Dabid'ena.*
Iges dagit Jaunagana, ta zelan diñosta-
[zue:
«Egas egik mendira, txoriaren antzera?»
2. Orra or pekatariak makoa tenk,
kirio gainean gezia jarten dabe,
biotz-zuzenak illunetan gezikatzeke.
3. Oinarriak bota ta irauli ezkeru,
zer egu dagike gizon zuzenak?»
4. Jauna bere jauregi santuan dago;
Jaunak zeruan bere jarlekua.
Aren begiak beira dagoz,
aren betazalak giza-semeak ikertzen.
5. Jaunak, ona zein gaizto, bardin ikusten;
txarra maite dauana iguin yako Ari.
6. Obendien gain ikatz ixetu ta sulburra;
arein edontzi-zatiak aize kiskalgarri.
7. Zuzen da Jauna, bai zuzenbidea maite
[dau.
Aren arpegia, artezak ikusiko dabe.

XI' garrena

1. *Ereslarien nagusiari, Dabid'ena.*
2. Begira, Jauna! Amaitu dira zintzoak,
giza-semeetan bakandu da kirmentasuna.
3. Danak dabiltz alkarrri guzur sakaka,
ezpan maltzur ta biotz-izur ari dira.
4. Jaunak atera begiz errotik ezpan gu-
[zurtiak,
eta itz arroputzak dariozan miñua.
5. Au diñoenak: «Geure miñez gara az-
[kar:
geure ezpanen jabe: nor gure nagusi?»
6. —«Apalen larri ta txiroen intziragaitik,
berealaxe jagiko naz, diño Jaunak;
gogo daunari osasuna emongo dautsat».
7. Jaunaren itzak, itz zintzoak aurki,
zidar urtu, lurrez garbi, zaspitan aratz.
8. Zuk, Jaun orrek, begiratuko gaituzu,
ta gizaldi ontatik zaindu betiko.
9. Gure inguruan dabiltz gaizkiñak,
goratzen diranean gizonik doillorrenak.

XII' garrena

1. *Ereslarien nagusiari, Dabid'ena.*
2. Nozarte, Jauna, Zuk ni oso aiatu?
Nozarte estenduko daustaru arpegia?
3. Nozarte nik irauli bearko miñak barru,
egunero biotza kezka oiñazetua?
Nozarte arerioa nitzaz goratuko?
4. Begira, entsun nagizu, ene Jainko Jaino
[na:
Argi eizazuz begiak, erio-loak ar ea
[nagian,
nire etsaiek esan ez daian: «Arpita yo-
[ats:
jausi ba'nedi, ez beitez poz nire are-
[ruok:
zure errukian uste osoz izan onlaren.
Zugandiko laguntzaz alaitu bekit biotza;
onez ase mindulako, gora dagidan Jauna.

XIII' garrena

1. *Eleslarien nagusiari, Dabid'ena.*
Zoroak diño bere kautan:
«Ez da Jaungoikorik».
Usteldu ta nazkagarriak egin ebezan;
ez da bat bera be ona dagianik.
2. Jaunak zerutik gain-beira dauz gizakiak,
Jainkoaz ardura ta billa dabillozik ete
[dan.
3. Danak, erabat, bidekatu ta gaiztotu zi-
[ran:
ez dago on dagianik, esta bat bera be
4. Ez ete konturatazen gatxa dagienak oro,
nire erria ogia lez irusten dabena?
Jaunari ez eutsoen olesik egin:
5. izu-ikaraz dardaraztuko dira noizbait,
Jainkoa zintzo-endakoakaz dago-ta.
6. Gaixoaren asmua nastu gura doazue;
baiña Jauna da aren igesleku.
7. Ai, Sion'dik ba'letor Israel'en osasuna!
Jaunak bere erriaren zoria aldatzean,
Jakob'ek pozaz gora egingo, Israel alai-
!tuko.

0.

DABID'en ERESIAK

XIV garrena

1. *Dabid'en eresia.*
Jauna, nor biriko zure egotegian?
Nok irungo zotik zure mendi
deudean?
2. Erra bage ihullirik zuzena dagia-
na,
eta biotz barruan arteza dana:
3. Minguñez inor iraintzen ez dau-
na,
urko lagunari okerrik ez dagiona,
ez aurokari lotsakizunik ekarri.
4. Dongea ta gaiztoa iguin yakona,
ta Jaunaren baldur diranak gore-
garrri;
naiz-ta bere kaltez zin egia, ul-
dakor ezтана.
5. bere dirua irabaz-ordez emoten ez
dauna,
ez erragearen kalterako emoirik
jaso.
Alakoa inoiz bere ez da koloka-
tuko.

XV garrena

1. *Miktam. Dabid'ena.*
Jagon naiza, Jauna, Zugaran bait-
naz habesten;
2. Jaunari diñotsat: «Zu zara ene
Jauna;
Zu bage ez dot ezer onezko da-
nik».
3. Aren lurrean bizi diran zintzoen-
ganako
nire barren sua bai oso-osorik!
4. Atzerritarren sasi-jainkoen atze-
tik dabiltzanak
euren naigabe-aruntzak geitu ta
ugaritzen.

Aren odol-errietan eza si-
tuatu,
eta arean izenik ene-errietan
zi be.

5. Jauna dot neure onbortze-
ontzi;
Zu zara nire zoria daukaren.
6. Toki atsegarririk jausi yata-
karririk,
ata eder yat oso ene aho-
sua.
7. Jauna onesten dot, onas
eustalako,
gabaz be biotzak ortara nartze-
n.
8. Jauna jarten dot beti neure
aurrean,
ene eskumian Bera ibi-
ta zu-
jausiko.
9. Biotza pozer dot origaitik etze-
goa alai,
ta aragia bera be nazi-nazi
tza.
10. Ez daustazu, ba, niri es-
tzen itziko,
eta zure deunak be ez dau-
ko obia ikusterik.
Erakustazu bizitzarako bide-
ra,
zure aurreko ugaritasun aho-
ra,
zure eskumaldeko as-ate-
kenbaga.

